

Oponent: PhDr. Marie Rakušanová, Ph.D.

Posudek oponenta:

Eva Riebová: Frank Stella / Milan Grygar: Prostor v obraze a mimo něj

Eva Riebová obhajuje práci s názvem Frank Stella / Milan Grygar: Prostor v obraze a mimo něj. Již volba tématu, které není monograficky vymezeno, prozrazuje ambiciózní přístup autorky k problematice mezinárodního umění druhé poloviny 20. století. Naštěstí zcela správně volí metodu, prostřednictvím které chce dosáhnout cílů, které v úvodu jasně a přesně formuluje. Metodu komparace použil v nedávné době v případě konfrontace uměleckých osobností, tvořících v druhé polovině 20. století na různých stranách železné opony, Tomáš Pospiszył v knize Srovnávací studie, na kterou se Eva Riebová odvolává. Zároveň si však dobře uvědomuje nástrahy komparativní metody a snad právě proto se jí daří se jim v celé práci vyhnout. Je to především díky opakovanému zdůrazňování častého výskytu významové rozdílnosti u děl, která jsou z formálního hlediska lákavě podobná. Díky tomuto odbornému odstupu může Eva Riebová na konci dospět ke skutečně relevantním závěrům, týkajícím se srovnání tvorby vhodně zvolených umělců Franka Stelly a Milana Grygara.

Realizace vytyčených záměrů práce se odehrává v rámci velmi přehledné struktury a s pomocí široké škály adekvátně zvolených pramenů a odborné literatury. S tou dokáže autorka výborně zacházet, aniž by narušovala plynulost a čtivost stylisticky vyspělého textu. Tvorbu obou umělců navíc dokáže zasazovat do správných teoretických rámců a prokazuje tak na studentku bakalářského studia mimořádnou schopnost vnímat problematiku uměleckých realizací v dobových ideových kontextech. Oblasti tvorby obou umělců, které Eva Riebová srovnává, jsou výborně vybrány a umožňují gradaci studie, jejíž závěry jsou pro pochopení zejména specifik a mimořádnosti tvorby Milana Grygara velmi přínosné.

Práci lze vytknout jen úplné maličkosti, například mylné skloňování jména Zdeněk Primus (genitiv není Zdeňka Prima, ale Zdeňka Primuse) (str. 24, pozn. 39), nebo neuvedení data, kdy byl pořízen rozhovor s Milanem Grygarem, na který se Eva Riebová opakovaně odvolává (přesné časové zasazení rozhovorů s umělci není důležité jen z formálního hlediska, ale také kvůli možnosti názorových proměn, vyvíjejících se v čase). Jedná se však o zcela nepatrné nedostatky.

Práci Evy Riebové vřele doporučuji k obhájení.

V Praze dne 12. 6. 2010

.....
podpis oponenta bakalářské práce